

**Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från
Judecătoria Câmpulung – Rumänien) – Maria Bucura mot SC Bancpost SA**

(Mål C-348/14) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 87/102/EEG — Artikel 1.2 a —
Konsumentkredit — Begreppet konsument — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 2 b, 3–5 och 6.1 —
Oskäliga avtalsvillkor — Den nationella domstolens prövning ex officio — Avtalsvillkor som är klart och
begripligt formulerade — Upplysningar som kreditgivaren är skyldig att lämna)**

(2015/C 294/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Câmpulung

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Maria Bucura

Motpart: SC Bancpost SA

Intervenient: Vasile Ciobanu

Domslut

- 1) Artikel 1.2 i rådets direktiv 87/201/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998, och artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal, ska tolkas så, att begreppet konsument i dessa bestämmelser omfattar en fysisk person som är medgäldenär i ett kreditavtal som ingåtts med en näringsidkare, när näringsidkaren agerar på ett sätt som kan anses ligga utanför hans eller hennes affärs- eller yrkesverksamhet.
- 2) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att det ankommer på den nationella domstolen att ex officio pröva om villkoren i ett avtal som har ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare är oskäliga i den mening som avses i denna bestämmelse, när rätten i fråga förfogar över de för bedömningen nödvändiga faktiska och rättsliga omständigheterna.
- 3) Artiklarna 3–5 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den nationella domstolen ska vid bedömningen av huruvida villkoren i ett konsumentkreditavtal är oskäliga i den mening som avses i artikel 3.1 och 3.3 i detta direktiv, beakta samtliga omständigheter i samband med ingåendet av detta avtal. Den nationella domstolen ska därvid kontrollera om konsumenten, i förevarande fall, upplysts om samtliga omständigheter som kan påverka räckvidden av konsumentens förpliktelser bland annat för att kunna beräkna den totala kostnaden för lånet. Vid denna bedömning är det av avgörande betydelse om villkoren har formulerats på ett så pass klart och begripligt sätt att en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument kan bedöma kostnaden ifråga, dels den omständigheten att det i kreditavtalet inte hänvisas till uppgifter som, med hänsyn till vilka varor och tjänster som avses med detta avtal, är väsentliga, och i synnerhet dem som avses i artikel 4 i direktiv 87/102, i ändrad lydelse.

⁽¹⁾ EUT C 361, 13.10.2014.